

Шумить-гуде ліщинонька (козацька)

Львівщина.

Записав Леопольд Яценко
в "Гомоні" від Юрія Гулія

Помірно
♩ = 100

Шу - мить= гу - де лі - щинонь - ка, шу - мить= гу - де
лі - щинонь - ка, шу - мить= гу - де лі - щинонь - ка,
пла - че, ту - жить дів - чи - нонь - ка. // дів - чи - нонь(ка).

Шумить-гуде ліщинонька, (2)

Шумить-гуде ліщинонька, плаче-тужить дівчинонька. (2)

Вона плаче ще й ридає, (2)

Вона плаче ще й ридає, на шлях битий поглядає. (2)

Битим шляхом козаки йдуть, (2)

Битим шляхом козаки йдуть, з-під милого коня ведуть. (2)

Ой ти коню сивогривий, (2)

Ой ти коню сивогривий, скажи правду, де мій милий? (2)

А твій милий в степу лежить, (2)

А твій милий в степу лежить, в правій руці шаблю держить. (2)

В ліву роси набирає, (2)

В ліву роси набирає, на серденько поливає. (2)

На серденько поливає, (2)

На серденько поливає, до товариша гукає. (2)

Товаришу, рідний брате, (2)

Товаришу, рідний брате, треба листа написати. (2)

Треба листа написати, (2)

Треба листа написати, до дівчини передати. (2)

Нехай вона віддається, (2)

Нехай вона віддається, вона мене не діждеться! (2)